

Intervju: Ana Bekuta

Ispovest Ane Bekute, koja posle 20 godina pevanja, razočarano priznaje: Nema para, nema novog zvuka, a mešetari i pirati pljačkaju do gole kože!

- Kada sam zimus odlučila da radim novu ploču nisam ni slutila da ne mogu da sakupim osam novih narodnih pesama! Na estradi vlada velika kriza, sve se raspada, kompozitori više nisu u stanju ni da ukradu tuđu, a kamoli da naprave svoju pesmu!

Ovako započinje svoju ispovest pevačica narodne muzike Ana Bekuta, koja je posle 20 godina uspešne karijere po prvi put rešila da preseče i otvoreno progovori o, kako kaže, „mraku koji vlada na sprkoj estrad,..”

- Nema više autora, kakav je, na primer, bio Dragan Aleksandrić, koji je komponovao originalne srpske pesme. Danas se kompozitorom zove čovek koji sedi za kompjuterom, krade muzičke fraze i refrene, elektronski lepi razne zvuke i tako pravi pesme. Uzme nešto sa satelita, malo sa interneta, brlja po muzici, skida i sklapa sekvence, a da pri tom ne ume da odsvira ni to što ukrade. Poseban problem je što se ne zna šta je danas glavni trend u narodnoj muzici. Ako su devedesetih to bili turbo i pop folk, sada bi to trebalo da bude etno zvuk, kakav je proizveo Željko Joksimović. Ali, za to je potrebno mnogo više talenta i rada od kopiranja starih pesama ili krađe stranih melodija.

Kako se dogodilo da turbo i pop folk naglo zamru?

- Naš najveći, a rekla bih i jedini

pravi izdavač, koji stvara i pesme i pevače, Grand produkcija, a za kog ja radim već treću ploču, naglo je pre dve godine presekao taj talas. Tu odluku su doneli vlasnici Lepa Brena i Saša Popović, jer su shvatili da je turbo folk izgubio svoj smisao. U ono ratno vreme, a potom i za vreme velike ekonomske krize, turbo zvuk bio je pravi bensedin za narod. Početkom 21. veka tu ulogu pokušao je da preuzme pop folk, ali ovaj pravac nije uhvatio koren, jer kompozitori i aranžeri nisu uspeali da ga obo-

gate novim idejama. Plagiranje je svima nama došlo glave.

Svojevremeno se govorilo da su upravo rokeri, odnosno pop muzičari unapredili novokomponovanu narodnu muziku tako što su u nju ubacili električnu gitaru, pop ritam i rokversku energiju. Kako se dogodilo da dve decenije kasnije, pop muzičari, kako kažete, upropaste tu istu estradu?

- Kompozitor Predrag Vuković-Vukas je prvi imao viziju da narodna muzika ne treba da robuje harmonici i fruli, da treba postane jedan moderan umetnički pravac. Sećam se da sam svoju prvu ploču, sa bendom Ana B. snimala uživo u studiju PGP RTB. Moja najpoznatija pesma “Ja nisam rođena da živim sama” ima sve odlike pop muzike. U njoj je gitarista Krle iz grupe Generacija 5 odsvirao lep gitarski solo. To je, međutim, bila jedna od poslednjih ploča koja je kod nas snimana uživo. Danas, kad otpevam falš ton, kompjuteraš to ispegla, umesto da me vrati da otpevam ponovo. Ta tehnološka revolucija u proizvodnji narodne muzike, glavni je krivac za

propast novokomponovane narodne pesme, a i čitave naše estrade.

I za Vas se priča da ste od jednog hodže iz Dubajja “pozajmisli” pesmu i da nameravate da je objavite na sledećem albumu?

- To je trač. Marinko Rokvić i ja smo na aerodromu u Dubajju, dok smo čekali let za Sidnej, čuli dvojicu hodža kako pevaju neku, nama vrlo poznatu pesmu. Zamolili smo ih da nam dozvole da je snimimo. Pošto je jedan hodža bio neki njihov svetac, odbio je da peva i da se slika, ali ovaj drugi nije. I otpevao nam je tu pesmu, onako kroz nos, sa jakim tupim i dugim tonalitetom. Mi smo posle slušajući tu pesmu otkrili da ona jako lični na onu “Čaše lomim, ruke mi krvave”. I bili smo zbunjeni, jer nismo znali da li je hodža tu pesmu izmislio ili je negde čuo...

Kako sam postala Ana Bekuta?

- Kada sam se rodila, moja majka je htela da se zovem Vesna, ali je pop odbio da mi da to ime, jer je katoličko ime. Predložio je da budem Nadežda i roditelji su se složili. Kada sam, međutim, 1984. godine kao pevačica u hotelu Morava u Čačku snimala ploču, poznati kompozitor narodne muzike Predrag Vuković Vukas mi je rekao: “Nada Polić, kakvo je to ime? Na estradi već ima tri-četiri Nade, a prezime Polić mi zvuči kao nešto polovično. Ti treba da se zoveš Bekuta!” Tako sam 1985. godine preimenovala sva dokumenta i u njima, evo već 20 godina piše da sam Ana Bekuta, ali me moji roditelji, ses-

Prvi javni nastup kao pevačica imala sam sa 14 godina sa KUD Sloga u mom selu, Pribojska Banja. Pevala sam tada na inrankama nekih petnaestak narodnih pesama, a danas ih, posle 20 godina rada, znam oko 2.000.

Koliki je bio tiraž Vaše prve ploče, a koliki će biti ove poslednje, četrnaeste?

- Pre dvadeset godina, kao početnik na estradi, prvi album prodala sam u 100.000 primeraka. Danas sama moram da finansiram snimanje novog albuma sa osam pesama i da molim Boga, da ću sklopiti dobar ugovor sa mojim izdavačem Grand produkcijom. Ne znam da li ću ove godine uopšte završiti novu ploču i disk i da li ću uspeti da prodam bar 10.000 primeraka. Sa jedne strane, tržište je prezasićeno estradnim pevačima i besmislenom muzikom bez identiteta, koju proizvode kompjuteri, a ne ljudi. Narod nema para za ploče, još manje za koncerte. U Beogradu ne postoji mesto u kome nastupaju izvođači narodne muzike! U Srbiji nema ni koncerata, o turnejama ni da ne govorim! I to niko neće da prizna!

- Ima li uopšte narodnih pevača koji i dalje “dobro prolaze”?

- Luksuz da održe koncert sebi mogu da priušte samo najpopularniji - Lepa Brena, Ceca i Čola. Ni oni na tim koncertima ne zarađuju, ali kao umetnici koji imaju ugled i dobru ušteđevinu, ulažu u marketing, u novu publiku, nova tržišta. Ja za to finansijski nisam sposobna.

Ni Vama, izgleda, ne ide baš loše.

LEPA BRENA JE KOLATELARNA ŠTETA

Kako komentarišete nastup Lepe Brene u Tuzli i kritiku koja je usledila zbog toga što je položila

venac na spomenik žrtvama “srpskih fašista”?

- Lepa Brena je uradila ono što su pre nje učinili i Zdravko Čolić i Đorđe Balašević, jer je, izgleda, po protokolu gradskih vlasti u Tuzli obavezan obilazak spomenika. Ne ulazim u to šta na tom spomeniku piše i ko je to napisao. Lepa Brena je, po meni, kolatelarna šteta onih ljudi koji je mrze. Iza napada na nju skriva se politika ljudi koji žele da i dalje šire nacionalizam i produbljuju sukobe na Balkanu. Nije mi jasno zašto ljudi koji je napadaju ne govore o tome da je Brena u Brčkom svu svoju zaradu sa koncerta dala jednoj srpskoj devojčici za operaciju transplantacije bubrega. Brena je, međutim, bila hrabra i izdržala sve te javne napade, a narod je podržao, jer je koncert u Tuzli bio odlično posećen.

tra, rodbina i unuci zovu baba Nada. *Kako ste uopšte počeli da pevate narodne pesme?*

- Mada sam želela da budem nastavnica, baš moje učiteljice, Jelka Miletić, a i razredna Tanja Redžić, nagovarale su me da pevam. Uz to, moj otac je bio poznati frulaš, član kulturno-umetničkog društva i solista, a majka talentovana kućna pevačica.

Nedavno ste bili na turneji po Australiji, održali ste koncert u Vitezu, pevate na svadbenim veseljima... Kolika je cena Vašeg nastupa?

- To je poslovna tajna, ali se ta cena ne menja već godinama. I u Sidneju i na svadbama pevam za isti honorar. Od pevanja sam zaradila lep stan, dobar automobil... Nisam bogata, ali sam zadovoljna, imam lepu i